

zott hátrányára megváltoztathatatlanul az egyéni munkaszerződések tartalmát.

(Befejezése következik.)

Dr. Fornheim Ernő.

A csődönkívüli kényszeregyességi eljárásról szóló rendelet értelmezése, illetve újabb módosítása és kiegészítése tárgyában kelt 6340/1927. M. E. sz. rendelet az eljárás gyorsítása érdekében elrendeli, hogy az esetben, ha a rendelettel szabályozott magánegyességi eljárásnak nincs helye, az egyességi tárgyalás határnapja a hirdetményben legfeljebb 30 napra tüzendő ki. Ha magánegyesség bármely okból létre nem jön, vagy a bíró azt nem hagyja jóvá, ugyancsak legfeljebb 30 napos határidő tüzendő a tárgyalásra. Az egyességi eljárás megindításától kezdve az adós vagyonához tartozó dolgokra és jogokra végrehajtást elrendelni vagy foganatosítani az esetben sem lehet, ha előnyösen kielégítendő követelésről van szó. A gyakorlat már eddig is ismerte az OHE likvidációs tevékenységét. A rendelet 4. §-a idevonatkozóan most már kifejezetten is kimondja, hogy az egyességben ki lehet kötni azt, hogy az adós részéről vállalt fizetési kötelezettség teljesítésének biztosítására az adós aktívumaira nézve a hitelezőket az OHE részéről gyakorolható értékesítési jog illeti meg. Az ilyen értékesítésnek az egyesség értelmében leendő foganatosítását a kényszeregyességi bíróság rendeli el és pedig általában kir. közjegyző közbenjöttével. Ha a késedelem veszéllyel jár, vagy a vagyon értékesítése nagyobb sikert ígér, a bíró kérelemre a kir. közjegyző kiküldésének mellőzésével egyéb értékesítési módhoz is hozzájárulhat. A rendelet 6. §-a értelmében az eljárás jogerős megszüntetésétől vagy befejezésétől számított 15 nap eltelte után kért csőd esetében a Cstv. 27. és 28. §§-ai értelmében a csődnytás napjától számítandó határidőbe a ke. eljárás megindításától jogerős megszüntetéséig eltelt időt nem lehet beszámítani. Érdekes a 7. § rendelkezése, amely kimondja, hogy az egyesség megkötése előtt hozott ítélet alapján elrendelt vagy foganatosított végrehajtás csak az egyességben vállalt összeg erejéig érvényes. A rendelet, kihirdetésének napján, vagyis 1927 július 10-én lépett életbe. (B. K. 154. szám.)

Joggyakorlat.

Ügylet-érvényesség és kényszer.

Amily kétségtelen az a jogtétel, hogy a jogügyletek kényszer címén megtámadhatók, annyira labilisnak mutatkozott ez a tétel a gyakorlati alkalmazásban. Bírői gyakorlatunk jóformán csak az akarat teljes lenyugözését jelentő fizikai kényszer fogadja el alapul arra, hogy a kényszer címén való megtámadásnak helyét lássa. Még a büntető eljárással való fenyegetés kényszerhelyzetében kötött megállapodáshoz sem enged hozzányulni, sőt az olyan ügyletek megtámadása sem vezetett sikerre, ahol a már letartóztatásban levő fél éppen a szabadu-